

w konkursie o tytuł „Mistrza Gospodarności” oraz udzielanie im pomocy w realizacji zadań konkursowych,

2) powołanie wojewódzkiego zespołu do spraw konkursu „Mistrz Gospodarności”.

2. Do zadań wojewódzkiego zespołu (ust. 1 pkt 2) należy w szczególności:

- 1) przyjmowanie zgłoszeń udziału w konkursie,
- 2) dokonywanie — zgodnie z regulaminem konkursu oraz zasadami oceny i punktacji — oceny wyników uzyskanych przez jednostki uczestniczące w konkursie,

3) podsumowywanie wyników konkursu w ramach województwa i występowanie z wnioskami do Sądu Konkursowego o przyznanie tytułów i nagród.

§ 7. 1. Wydatki na nagrody konkursowe są pokrywane z budżetu centralnego w części dotyczącej Kancelarii Rady Państwa.

2. Obsługę organizacyjno-techniczną Sądu Konkursowego zapewnia Kancelaria Rady Państwa.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

186

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 6 października 1983 r.

w sprawie organizacji czynów społecznych.

W celu rozwijania przez rady narodowe oraz samorząd mieszkańców miast i wsi — wspólnie z Patriotycznym Ruchem Odrodzenia Narodowego, związkami zawodowymi, samorządami, ruchem spółdzielczym, organizacjami społeczno-zawodowymi rolników, kobietami, młodzieżowymi i innymi — inicjatyw ludności w podejmowaniu czynów społecznych Rada Państwa uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Powołuje się Krajową Komisję Czynów Społecznych w składzie: przewodniczący, zastępcy przewodniczącego, sekretarz — stanowiący jej Prezydium — oraz członkowie.

2. Skład osobowy Krajowej Komisji Czynów Społecznych na podstawie wniosków zainteresowanych organów państwowych i organizacji społecznych ustala Przewodniczący Rady Państwa.

§ 2. Do zakresu działania Krajowej Komisji Czynów Społecznych należy w szczególności:

- 1) propagowanie idei rozwoju czynów społecznych oraz tworzenie warunków zapewniających ich sprawną realizację, wspieraną pomocą państwa,
- 2) opracowywanie propozycji kierunków rozwoju czynów społecznych i harmonizowanie ich z polityką społeczno-gospodarczą państwa,
- 3) dokonywanie okresowych analiz rozwoju czynów społecznych dla upowszechniania najlepszych doświadczeń, sprzyjających zwiększaniu efektywności społecznego działania,
- 4) opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących problematyki czynów społecznych i inicjowanie zmian obowiązujących przepisów,
- 5) udzielanie pomocy terenowym komisjom czynów społecznych.

§ 3. W celu zapewnienia społecznej inspiracji i koordynacji działań dla rozwoju czynów społecznych zaleca się radom narodowym stopnia wojewódzkiego i podstawowego powołanie, w porozumieniu z zainteresowanymi instytucjami i organizacjami społecznymi, wojewódzkich, miejskich, miejsko-gminnych i gminnych komisji czynów społecznych.

§ 4. 1. Wojewódzkie komisje czynów społecznych w szczególności:

- 1) popularyzują ideę rozwoju czynów społecznych i w tym celu inicjują współdziałanie terenowych organów administracji państwowej i gospodarczej oraz zainteresowanych organizacji dla pobudzania inicjatyw społecznych, zgodnie z priorytetami wynikającymi z planów społeczno-gospodarczych województw,
- 2) analizują skuteczność metod w dziedzinie programowania, organizowania i realizacji czynów społecznych w gminach i miastach oraz na tej podstawie upowszechniają najlepsze doświadczenia, sprzyjające efektywności społecznego działania,
- 3) opiniują wojewódzkie programy rozwoju czynów społecznych, dokonują analiz ich realizacji oraz przygotowują wynikające z nich propozycje i wnioski,
- 4) udzielają pomocy miejskim, miejsko-gminnym i gminnym komisjom czynów społecznych w realizacji ich zadań, a zwłaszcza w dziedzinie wspierania działań samorządu mieszkańców i komitetów tworzonych dla realizacji poszczególnych czynów społecznych.

2. Miejskie, miejsko-gminne i gminne komisje czynów społecznych w szczególności:

- 1) zespalają inicjatywy mieszkańców, inicjując współdziałanie wszystkich organizacji i instytucji zainteresowanych wspólnym porządkowaniem i rozbudową — poprzez czyny społeczne — infrastruktury miast i wsi,
- 2) pobudzają za pośrednictwem organizacji społecznych, spółdzielczych i samorządów podejmowanie czynów społecznych — zgodnie z hierarchią miejscowych potrzeb,
- 3) opiniują programy czynów społecznych i oceniają ich wykonanie,
- 4) analizują pracę komitetów czynów społecznych oraz wspólnie z terenowym organem administracji państwowej udzielają im pomocy w sprawach organizacji, przygotowania i realizacji czynów społecznych,
- 5) inicjują i organizują współzawodnictwo w dziedzinie jakości wykonania i zagospodarowania obiektów realizowanych w czynach społecznych,
- 6) przygotowują analizy i propozycje w dziedzinie popierania i pomocy w realizacji czynów społecznych.

3. Szczegółowy zakres działania, tryb pracy i sposób powoływania składu komisji określają właściwe rady narodowe.

§ 5. 1. Krajowa Komisja Czynów Społecznych składa Radzie Państwa informacje ze swej działalności oraz przedstawia analizy, propozycje i wnioski wynikające z zakresu powierzonych zadań.

2. Krajowa Komisja Czynów Społecznych współdziała z Komisją Spraw Rad Narodowych Rady Państwa.

3. Wojewódzkie, miejskie, miejsko-gminne, i gminne komisje czynów społecznych składają właściwym radom

narodowym informacje ze swej działalności oraz przedstawiają analizy, propozycje i wnioski z zakresu powierzonych zadań.

§ 6. 1. Obsługę Krajowej Komisji Czynów Społecznych zapewnia Kancelaria Rady Państwa.

2. Obsługę wojewódzkich, miejskich, miejsko-gminnych i gminnych komisji czynów społecznych zapewniają właściwe terenowe organy administracji państwowej.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

187

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 17 października 1983 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad wynagradzania pracowników administracyjnych, pomocniczych i obsługi Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na podstawie art. 48 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214) Rada Państwa uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale Rady Państwa z dnia 7 kwietnia 1983 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników administracyjnych, pomocniczych i obsługi Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Monitor Polski Nr 16, poz. 90) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) załącznik nr 1 do uchwały otrzymuje brzmienie ustalone w załączniku do niniejszej uchwały,
- 2) w załączniku nr 2 do uchwały, w tabelach stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników, w rubryce 6 liczby stanowiące maksymalne stawki dodatku funkcyjnego zastępuje się liczbami wyższymi o 2.

§ 2. 1. Określone w załączniku do niniejszej uchwały stawki wynagrodzenia zasadniczego ustalone w rubryce 2 (tabela I) oraz stawki dodatku funkcyjnego obowiązują:

- 1) od dnia 1 października 1983 r. — w odniesieniu do pracowników administracyjnych, pomocniczych i obsługi prokuratur wojewódzkich i rejonowych,
- 2) od dnia 1 listopada 1983 r. — w odniesieniu do pracowników administracyjnych, pomocniczych i obsługi Prokuratury Generalnej.

2. Określone w załączniku do niniejszej uchwały stawki wynagrodzenia zasadniczego ustalone w rubryce 3 (tabela II) obowiązują od dnia 1 stycznia 1985 r.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

Załącznik do uchwały Rady Państwa z dnia 17 października 1983 r. (poz. 187)

TABELA GRUP WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO I STAWEK DODATKU FUNKCYJNEGO

Grupa wynagrodzenia zasadniczego	Miesięczna kwota w zł		Stawka dodatku funkcyjnego	Miesięczna kwota w zł
	tabela I	tabela II		
1	2	3	4	5
1	4.800—5.650	5.650—6.500	1	500
2	5.200—6.100	6.100—7.000	2	1.000
3	5.600—6.550	6.550—7.500	3	1.500